

HOLE AGAIN

En durational performanceinstallation om at være hul og hel

I vores kultur er huller noget, der skal fyldes, og tomrum skal hurtigt penetreres for, at de har eksistensberettigelse – sjældent betragter vi hullet som et sted med egen betydning og agens. Hole Again vender dette blik og insisterer på hullets værdi som noget i sig selv – ikke som mangel, men som mulighed. Med titlen udtrykker vi længslen efter helhed, vi ændrer dog perspektivet og i stedet for at søge helheden, kigger vi mod selve hullet, og det at føle et hulrum. Vi udfordrer ideen om, at helheden kun findes i fraværet af tomhed, men at det i stedet er i hullet, i bruddet, i mellemrummet, at det væsentlige kan findes.

Et hul med huller i – Et hullet hul

Publikum møder installationen som en kvadratisk blok placeret midt i rummet – tilsyneladende støbt i rå beton. Men ved en nærmere undersøgelse opdager man at de massive vægge er projektioner på kanvasstof. Allerede her udfordres sanserne – hvad er hårdt, hvad er blødt, og hvor begynder hullet? En tunnel leder publikum ind i blokken i en firkantet spiralbevægelse. Undervejs giver små kighuller i forskellige højder visuelle glimt ind til hullets indre, hvor performerne opholder sig. På ydersiden af blokken fører en trappe op til toppen. Herfra kan publikum tage plads på kanten og kigge direkte ned i hullets kerne, hvor performerne befinder sig. Undervejs ændrer de statiske betonprojektioner sig gradvist til levende billeder – liveprojektioner af hullet, både set indefra og ovenfra – og skaber en flertydig oplevelse af rum, dybde og nærvær. Installationen er derved ikke blot en scenografisk ramme, men et aktivt performativt og sanseligt rum – en fysisk kube, hvor koreografi, scenografi og teknologi væves sammen i ét samlet kunstnerisk udtryk. Gennem projektdesign, teksturmapping og live videostreams transformeres og udfordres vores oplevelse af krop, materiale og nærvær.

Et hul fyldt med hullede mennesker

Med installationens formgivning manipuleres publikums synsfelt og -retning, hvilket hurtigt stiller spørgsmålstejn ved, hvem der har magten i rummet. Publikum indtager en voyeuristisk position – de får adgang til en ellers skjult verden og kommer usædvanligt tæt på. Alligevel bevares en fysisk og sanselig afstand: hullets vægge og dybde skaber en tydelig grænse, hvor publikum samtidigt kan bevæge sig mellem de forskellige synsvinkler. Performererne kan vælge, hvad de vil lade trænge ud – og hvad de vil holde tilbage. Det giver mulighed for at skabe intens nærhed med nogle publikummer, mens andre forbliver på afstand – både rumligt og følelsesmæssigt.

Performerne indtager rollen som den hullede krop. Både den objektiviserede krop, hvor kroppens fysiske huller får lov til at være det vigtigste for måden, de bevæger sig på, samt måden de bliver observeret på. Men også kroppen som en del af det større hul, hvor de lader hullets tomhed påvirke deres bevægelser. Koreografien opstår ikke alene i kroppen, men mellem krop og installation, samt publikums interaktion med installationen. Det muliggør en koreografisk praksis, hvor bevægelser ikke blot iscenesættes, men opstår i samspil med det rumlige og visuelle felt, de aktiverer. Installationen tvinger performerne til at lytte til hullets arkitektur og reagere kropsligt på dens logik. Deres bevægelser formes af rumlige benspænd, af teknologiske medieringer og af publikums nærvær. Det skaber en form for koreografisk økologi, hvor ingen elementer er passive – men alt påvirker og transformerer hinanden i nuet.

To huller i et

Ligesom det fysiske rum tilbyder publikum forskellige synsvinkler ind mod hullet, arbejder vi i det performative materiale med forskellige indgangsvinkler, som udspringer af vores research i hullers betydning og potentiale. Første indgang er det seksualiserede hul: Her anvender vi publikums blik på performerens kroppe – både gennem kighullerne og via skærmene – som et rum, hvor begæret har potentiale til at udfolde sig midt i det offentlige, men samtidig forbliver privat, måske endda hændelsesløst. Vi insisterer på, at kroppens tomrum kan forblive tomt – og at lysten til at fylde det må forblive i fantasien.

Anden indgang er det fænomenologiske hul: Performererne forholder sig kropsligt og sanseligt til hullets tilstedeværelse – som det forholder sig til dem, og dem til hinanden. Mødet med hullets materialitet påvirker deres bevægelser direkte, og samtidig transformerer deres bevægelser hullets form. Det trækker sig sammen, udvider sig, reagerer. Performererne placerer sig langs kanterne, søger til midten, gemmer sig, fylder ud. De søger huller i hinandens bevægelser og glider gradvis ind i en fælles organisme – med hinanden og med hullet.

Fra scenografi til lys og lyd: Hullets tilblivelse

Gennem tre residencies – et site specific researchophold med fokus på eksisterende huller på Makværket og to residencies hos Warehouse9 – et med fokus på scenografisk udvikling og et med fokus på udvikling af lyduniverset og videoprojektioner – har vi udviklet både den fysiske konstruktion af hullet og performanceformatets overordnede struktur. Undervejs blev det tydeligt, at hullets installation – med sine mange projektioner og mulige synsvinkler – skal have plads til at udfolde sig i eget tempo og med sin egen rytme. Derfor strækker performanceinstallationen sig over tre timer, med åben adgang for publikum, som kan bevæge sig frit rundt, komme tæt på, blive kort eller længe, tage pauser og vende tilbage – og lade sin egen oplevelse forme værkets intensitet. Projektionerne er en central del af det performative sprog, Lyden understøtter ikke blot rummet, men bliver også selv et bevægeligt landskab, der leder publikum på opdagelse. Vi arbejder med lyd som en levende score, der reagerer på performerne og publikum i nuet – ligesom performerne ligeledes responderer på lyden og publikum i nuet. På den måde bliver både projektioner og lyd aktive medskabere af hullets sanselige og rumlige fortælling.

Bæredygtighed og turnéegnethed

Som kunstnerisk hold er vi engagerede i at minimere ressourcetilslid og tage aktivt ansvar for miljøet. Derfor har vi bevidst valgt at genbruge materialer fra tidligere produktioner i opbygningen af scenografien. En stor del af scenografien består desuden af standard sceneelementer, som findes på de fleste teatre og ellers let kan lejes – hvilket reducerer behovet for specialproduktion og transport. De resterende scenografiske elementer er bygget i kanvasstof spændt på lette aluminiumsrammer, der nemt kan skilles ad, stables og transporteres. Det gør performanceinstallationen fleksibel, mobil og ideel til turnévirkosomhed – både praktisk og klimamæssigt. I samme ånd arbejder vores kostumedesigner udelukkende med genbrugs- eller naturmaterialer og overskudstekstiler, og skaber kostumer, der både æstetisk og etisk understøtter værkets udtryk.

Co-Produktioner, premiere og fremtidige samarbejdspartnere

Efter vores tre residencies, står vi nu over for produktionsfasen, som finder sted hos henholdsvis Dansehallerne i august 2026 og Inkonst i september 2026. Her vil vi forme, prøve og færdiggøre værket, som har premiere på Inkonst under Gallerihelgen i Malmø 26.-27. september 2026. Derefter rykker forestillingen tilbage til Dansehallerne, hvor vi spiller forestillingen fire gange i den første uge af oktober 2026.

Produktionen er økonomisk strømlinet takket være grundig research og et stærkt samarbejde med vores partnere. Vi håber meget på at I vil være med til at realisere forestillingens tilbliven med jeres støtte.

Holdet

Selvom dans er det primære udtryk i forestillingen, rækker performancen ud over det koreografiske og har et stærkt fokus på både den scenografiske installation, lyset og lydens indvirkning på materialet og rummets betydning. Holdet der skal til for at realisere denne performanceinstallation er:

Initiativtagere, koreografer og performerer: Anna Näsström og Beck Heiberg, Scenograf: Anders Toft Pedersen
Kostumedesigner: Hannah Kisch, Lysdesigner: Sol Ravn, VA og Lyddesign: Asta Norborg/FASCIA, Dramaturg:
Boaz Barkan, Producent: Anne Mette Berg, Forestillingsleder: Sarah Wegeberg,

Administration: Dance Cooperative,

Co-Produktion: INKONST, Dansehallerne og Warehouse9